

Katil 9

– Lütuf VELİ · 17 Ağustos 2010

Bir ara Çiğdem kapıya kadar geldi içeri girip hem Merveyi hem de bu Türkçülük şuruyla kavru lan gençleri uyarmak için de vaz geçti görev aşkı milli hislerine galebe gelmişti.Bir yanda bu gençlere üzü lüyor,diğer yandan ise görevinin gereğini yapmasını emrediyordu akli.

Çiğdem de bir Türkmen kızıydı.Çocukluğunda yaşadıkları,örfü geleneği tanımasını sağlamıştı.Ülkenin bu mozaik mozaik döküldüğü dönemlerde bir Türk birliğine sarılmak ihtiyacı olduğunu düşünüyor ama meslek icabı dillendiremiyordu.Hatta bu grubu izleme ve kontrol altında tutma görevi kendine verilmek istendiğinde bu düşüncelerle almamıştı...

Ona göre bu gençlerin izlenmesi ya da kontrol altında tutulması değil aksine teşvik edilmesi gerekirdi.Bu ülkede yaşayan herkesin ırkı ne olursa olsun öncelikle Türk kimliği taşıdığı için Türküm diyebilmesi gerekiyordu.Nasıl ki gelişmiş diye lanse edilen Amerikasında,Şingilizinde,Fransızında esas olan önce ulus kimliğiyse...Bizde de böyle olmalıydı.

İşte bu gençlerde bunu savunuyordu.O halde bunların teşvik edilmesi gerekirdi...Oysa ülkede hakim unsur olan Türk milleti, malesef batının şımarttığı bin yıllık birlikteliği dinamitleyenler tarafından nerdeyse iç çatışmanın ortasındaydı ve azınlık muamelesi görüyordu.

Bu düşünceler içinde bu Türkçü gruba karşı sempati duyan çiğdem karar vermişti...Bu grubu uyaracaktı dikkatli olmaları konusunda.Gerekirse mesleğini hiçe sayarak...Oturduğu banktan henüz doğrulmuştu ki,kapıdan çıkanları gördü.Alparslan ve ekip birlikte çıkmışlardı kapıdan.Alparslanın sağ kolunda Nilgün sol kolunda İnci.Hemen yanibaşında Merve ve ekibe yeni katılan Ozan.

Nilgün çok tatlıydı bugün ,belki aldığı alkolünde etkisiyle iyice masumlaşmış,beş yaşındaki bir kız çocuğu gibi başını Alp dedesinin omzuna yaslamış hayal aleminde yaşar gibiydi...

İnci vakur,ağırbaşlı hanım hanım...Nilgüne kızmakta hem,bu sırnaşık tavırlarından dolayı.

Merve de gizli bir öfke duymakta Nilgüne karşı.Ozan kendi aleminde Alp dedenin fikirleriyle başbaşa.Bazan Tanrı dağında at koşturmakta ,bazan çamçak çamçak kımız yudumlamakta bozkırlarda.

En farklı ve mutlusu belki de Alparslan; mutluydu çünkü dört yılın emeği artık filizlenmiş,ülkü cü gençlik içinde azımsanmayacak Türkçü kimlikler bir arada tartışıyor fikirler üretiyordu.Bazı örümcek kafalar,köhne beyinler bu hareketi çocukça görse de... Ozan pek birşey anlamamıştı Alparslanın bu şüpheli tavrından,ama biliyordu ki Alp dede bir şeylerden huylanmıştı ve altıncı hissi kuvvetliydi.

Hızlı hızlı buldukları yerden,ŞEHRİN ÜCRA KÖŞELERİNDEN UZAKLAŞARAK NİSPETEN DAHA KALABALIK BİR mahalleye gelmişlerdi.Bir yandan sohbet ediyorlar bir yandan da kendilerini takip eden kişiyi tanımaya çalışıyorlardı.Alparslan bir plan yapıvermişti pratik zekasıyla...Ozan dolmuş durağında otururken Alparslan çaktırmadan adamın ardına dolanacak ve adamı niyetini anlayacaktı.

Durak da epey kalabalıktı.Planı uygulamak için bundan iyi fırsat mı olurdu.Otobüsün geldiği anda ,hengameden yararlanarak takipçisinin iki metre gerisine kadar yaklaştı.Adam elindeki küçük dürbünle Ozanın olduğu yeri dikizliyor,elindeki küçük d3eftere bir şeyler yazıyordu.Bir süre adamı seyretti ,sonra ani bir kararla daha yakından tanımak için adamın arkasında birden belirdi.Adam

ürpermiş,hatta korkmuştu.Eli beline gitmiş ama sonradan Alparslanı karşısında görünce şaşkınlığı bir kat daha artmıştı.Alparslan gülerek elindeki sigarayı gösterip,

-Ateşiniz var mı acaba .demişti.Adam çakmağını çıkarmış,sigarasını yakmıştı Alparslanın.

Alparslan ,teşekkür etmiş ve tebessüm ederek ayrılmıştı yanından.Ozanın yanına varmış ve hiçbirşey söylemeden duraktan ayrılmışlardı.Peşlerindeki görevlide yakalanmanın,farkedilmenin mahcubiyetiyle uzaklaşmıştı bulunduğu yerden.

Alparslan ve Ozan şehrin işlek caddelerinde bir süre tur atmışlar,sohbet etmişler ve kaldıkları yurda doğru yol alırken arkalarından gelen bir grup üniversiteli gençleri farketmişlerdi ki,yanlarından geçen grubun kızlarından bir laf attı Alparslana...

-Bunlar da kendilerini bir halt zanneden zavallılar...Alparslan kolay kolay laf altında kalmazdı,öyle oldu yine...anında cevabı yetiştirdi...hem de gruptaki erkekleri rencide edercesine.

-Galiba rolleri değişmişsiniz,eteği ne zaman çıkardınız ya da değiştiniz...Bu söz grubun erkeklerine ağır gelmişti.Epey hırlaşma oldu ama akliselim kazandı kavga çıkmadı.Lafı atan kızın kimliği Alparslan için önemliydi.Ozana sordu,

-Tanıyor mu8sun bu zilliyi.

-Galiba.

-Kim pekiyi.

-Yanılmıyorsam şergeden bir kız ,adı da şermin...Hatırlarsan bir kızın ölümüne sebep olduğu söylenmişti de bir şey çıkmamıştı...hatırladın mı.

-Evet,hatırladım...Ama deli deliyi görmeyince akıllanmazmış.Sert kayaya çarptı.Ona tükürdüğünü yalattmak boynumun borcu artık.

-Boşver be Alp dede takma...Bir dengesiz sonunda.

Alparslan çok kızmış ve hırslanmıştı...Yemin ediyorum Ozanım hem de Türk yemini ``Gök girsin kızıl çıksın``ben bu zilliden intikamımı almazsam. Ozan biliyordu ki bu yemin edilirse sonu gelecek ve o intikam alınacaktır.Ürperdi birden o kızın düşeceği durumu düşününce...Çünkü Alp dede birçok kez bu yeminin gereğini yerine getirmişti.